

Posudek na bakalářskou práci

autor, obor:
název práce:

Adéla Burianová
Kontexty komunitního života
v prostředí dnešního města

Posuzovaná práce je věnována závažné a též značně aktuální tématice současnosti: městský život ve svých pospolitostních podobách donedávna nebýval společenskými vědami příliš studován; dnes je však navíc poznamenán velkými makro-systémovými změnami jak ve smyslu základní proměny společenského režimu, tak desetiletí nevídanou populační migrací – a tak i „migrací“ životních stylů, a ovšem i jejich ideových či materiálních podmínek. Tyto i další systémové změny mají samozřejmě svůj podíl i v individuálních snahách o udržení starých či nalezení nových jistot, ve formování nových identit apod. To vše je dobrým důvodem pro generačně průběžné (opětovné) sociologické vyhodnocování této stránky společenské reality – a to jak ve smyslu výchozí reflexe empirické, tak ve smyslu kultivace základní připravenosti porozumět dané realitě v ucelenosti jejích souvislostí. Autorčin výběr tématu byl takto motivován a zpracování pak od počátku cíleně vedeno – s respektem k možnostem bakalářské závěrečné práce – v rovině teoretické analyticko-syntetizující studie. Po mém soudu zcela zdárně.

Text je dílem samostatné práce od samého počátku. Autorčin původní námět pro zadání nevyžadoval mnoho mých korigujících zásahů (jako vedoucího práce) a svědčil už o základní orientaci v literatuře. Náš dialog byl pak bezpochyby funkční (konečné verzi předcházely dvě verze textu) a autorka při něm osvědčila jak schopnost věcně přijmout a pružně zpracovat kritické připomínky, tak schopnost udržet dílo v úrovni a rozsahu odpovídajícím typu úkolu (to by mělo potěšit i oponenta ☺; v mém případě, přiznám, stala se tato snaha trošičku i legitimním korektorem „školitelských“ – tím pádem už nedeklarovaných nebo jen „alternativně“ míněných – požadavků a představ) i schopnost „podržet si“ zamýšlené kontury práce.

Bakalářská práce je účelně (a tedy i srozumitelně) strukturována; v určitých pasážích např. autorka dokázala vyhovět výkladové logice věci a s postupem dosahovaného porozumění věci jí přizpůsobit text. A také vyjít čtenáři vstříc třeba tím, že podnítl jeho pozornost – už Úvod je velmi pěkně, přitažlivě napsaný. V základních třech kapitolách (*Pojem komunity v sociologické teorii; Hledání vlastní identity jako základní předpoklad měst. Komunit; Faktory utváření městských komunit*) pak naplňuje to, co v úvodu střízlivě slíbila.

Z uvedených konstatování tedy plyne, že nemám důvody k formulaci i jen méně závažných výhrad k finální verzi textu: vše podstatné, na čem jsem trval, bylo respektováno. Jistěže lze např. říci, že mnohé zobecněné soudy,

k nimž se autorka v průběhu studia tématu a psaní práce dospěla, mohou být doloženy (ilustrovány) dalšími a dalšími zdroji a autory. Myslím, že kdyby chtěla takto napsat práci dvojnásobného rozsahu, mohla by to – aniž by vynaložila dvojnásobek úsilí – poměrně snadno udělat. Mnohý soud, reprezentující v textu určitý náhled na realitu a reprezentovaný třeba jen jedním jménem (pro ilustraci třeba Giddensem /s. 7/), lze při určitém úsilí ukázat jako zobecnění více soudů (a jmen, jež jsou za soudy skryta). V tomto ohledu ale autorka držela text „na uzdě“; dá se to však říci i o dalších ohledech (např. u typů komunit sahá jen k náznakům dalších dimenzí problému /s. 10, k tématu virtuálních komunit/ - tj. jen přemýšlivě naznačuje představy, které by snadno mohly být rozvinuty). Stanoviska, s nimiž pracuje, jsou v míře vhodné kriticky reflektována, a to nejen ve smyslu dobového přehodnocení /jak je tomu např. na s. 32-33, v otázce základních funkcí sousedství/; nejsou tedy jen evidována. Přednost práce však vidím právě v dosažené úspornosti „účinně“ formulovaných (zobecnujících, atd.) stanovisek a jejich souvislosti. Zejména tím, po mém soudu, autorka přesvědčuje o slibné perspektivě své odborné práce.

Měl-li bych přece jen najít nějaký – i inspirující – problém pro diskusi (a to i problém, který přece jen zůstal v našem dialogu bez uspokojivějšího závěru), pak by to byl problém tzv. *komunikativního bydlení* /s. 35/. Nenaznačují již dosud získané (urbanistické) zkušenosti i současné sociologické vědění, že kolektivistické experimenty tohoto typu jsou – alespoň pro úroveň západních životních forem a snah, ale i pro specifické podmínky české či obdobné středoevropské společnosti – příliš vnucujícími pokusy? Pokusy, které například způsobí, že z átriového záměru se urodí (vymyslím si termín) „babylónský rynek“? Dokonce pokusy, které koneckonců moc neladí ani se závěry posuzované bakalářské práce /42/?

Celkově pak mohu konstatovat toto: práce je obsahově, stylisticky i v jiných formálních ohledech smysluplně a pěkně napsaná; má standardní rozsah s nadstandardním využitím zahraniční i domácí literatury. Pro konciznost i věcnou vhodnost obsahu může dobře posloužit také účelům výuky; o funkčnosti pro odborný růst autorky přirozeně nepochybuji.

Práci rozhodně **doporučuji k obhajobě** a hodnotím ji celkově známkou:

v ý b o r n ě

V Praze dne 25. 8. 2008

PhDr. Richard Růžička, CSc.
vedoucí bakalářské práce